

overbevist om, at man handler ubillig mod Manden. (Modsigelse af Bjerre). Jeg tror det, trods det, at det ærede Medlem fra Aalborg ryfter paa Hovedet, og jeg er bange for, at det, hvis man her gaar saa rigoristisk til Værks, kan faa Følger senere, naar der foreligger Afstedigelse, hvor det ærede Medlem maatte — det skal jeg ikke tale om her — kunde have en anden Mening om Pensionen. Det kan have Følger, naar man handler saa strængt, som man her gør paa dette Punkt. Det forekommer mig heller ikke, at den ærede Minister egentlig har udsat sig denne lille Bevilling med nogen sær Kraft. — Af de følgende Forslag skal jeg nævne Nr. 9, Understøttelse til fattige Højskoleelever. Man vil der nedsætte Bevillingen, 100,000 Kr., med 10,000 Kr. Det forekommer mig meget mærkeligt, saa meget mere, som der ellers ofres store Summer til Oplysningens og Undervisningens Fremme, hvad jeg i øvrigt ikke er uenig i. Skødt der vel kan være Bevillinger der, som jeg synes mindre godt om. Jeg skal for øvrigt erkende, at den højt ærede Kultusminister paa Højskolepørgsmaalet har i mine Tanker i det hele set med fordomsfrit Blik, og det endog saa paa en Tid, hvor Bølgerne gik højt, og hvor der heller ikke kan siges andet, end at der paa Højskolerne hist og her foregik Ting, som helst ikke skulde foregaa. Det har jeg altid indrømmet, men det er Børneshyggdomme, som jeg er overbevist om, at man enten er kommen over eller er ved at komme over. Jeg haaber, at Bevillingerne til Højskolerne herefter ikke skulle høre til de Ting, der skulle stille Tingene ad. En af Grundene til Nægtelserne paa disse Bevillinger har jo været den, at man var utilfreds med, at nogle Højskoler vare politiske, og det har jeg altid vedkendt mig, at det misbilligede jeg ogsaa. Jeg tror overhovedet, at Politik i nærver Forstand, at Politik i det hele taget bør holdes borte fra vore Undervisningsanstalter, saa i den Henseende er jeg ikke uenig med de ærede Herrer; men da dette nu forekommer mig at være et tilbagelagt Stadium, synes det mig mærkeligt, at vi fremdeles skulle have denne lille Post tilbage. Det forekommer mig, at det var en af de Ting, man allerede kunde blive enig om i Hjør. — Hvad Bevillingen til Kaptajn Sørensen angaar, er det opløst, at endog saa 2 Ministre, baade Krigsministeren og Kultusministeren, ere enige om, at han skulde have de 1,200 Kr., og det var da Stam at sige, at Kaptajn Sørensen just har taget saa lemsældig paa Krigsministeren. Det viser jo noksom, at den ærede Krigsminister er

villig til, om jeg saa maa udtrykke mig, at samle gloende Kul paa hans Hoved, og vil finde det rimeligt, at han faar denne Understøttelse, paa Grund af et Løfte, der utvivlsomt er givet ham. Den ærede Kultusminister har derom udtalt, at der er ingen Tvivl om, at der var givet ham et Løfte om, at naar han ikke længere var ansat som Krigsministeriets Historiograf — thi det er jo det, han har været — skulde han faa de 1,200 Kr. Det har en tidligere Krigsminister, Haffner, givet ham, og det forekommer mig derfor mærkeligt, at dette Ting, som er særlig ministerielt, vil nægte denne lille Bevilling, naar 2 Ministre her møde med et Forslag derom, og en foregaaende Krigsminister, der har staaet i et særligt Tillidsforhold til Flektallet her, har givet ham Løfte derom. Kaptajn Sørensen har utvivlsomt været en ret betydelig litterær Forfatter, og vel hørte vi af den ærede Ordfører, at det ikke mere var Tilfældet nu, og at hans Produktionsevne er aftagen. Men dersom den ærede Ordfører vil gennemgaa Rækken af de Forfattere, vi understøtte, vil han sikkert finde flere, hvis Produktionsevne er stærkt aftaget og var det allerede, da de fik Bevillingen, saa det forekommer mig meget ubilligt, om man af den Grund ikke vilde give den omtalte Forfatter de 1,200 Kr. — Hvad Endringsforslag Nr. 12 angaar, saa skal jeg ikke komme ind paa det, da jeg har en Formodning om, at en anden æret Taler vil tage Ordet i denne Sag, og da den ærede Ordfører har udtalt sig meget vidtløftig derom, hvad der maatte kræver et ligesaa vidtløftigt Tilsvær, skal jeg ikke forlænge Debatten om denne Sag ved at komme nærmere ind paa den. — Nr. 13, der er en gammel Bekendt, kan jeg overspringe. Det er ganske rigtigt, at det er en Følge af Striden om Hestestatten med Kjøbenhavns Kommune, der er Marsjag i, at dette Spørgsmaal om Fødselsstiftelsen staaer, som det staaer. — Endringsforslaget under Nr. 14, der angaar den Rente, der skal udredes i Bestyrelsesudgifter af Legater ved Kjøbenhavns Universitet, er meget udførlig begrundet i Anmærkningerne til selve Finansloven, og det er paavist, hvorledes det efterhaanden i Aarenes Løb er forandret derhen, at nu betales $\frac{1}{32}$ — tror jeg, det er — af Renten til Universitetsbestyrelsen for Bestyrelsen af de nævnte Legater, og det er fremdeles opløst, at disse Legater, hvad man jo ogsaa veed ad anden Vej, komme fattige studerende og uformuende Videnskabsmænd til Gode. Jeg vil sige, at det er af disse frie Bevillinger, jeg aldeles ikke tror, det skulde forvalde nogen Banste-